

Народження гривні

В цьому році молодій українській валюті виповнилося 17 років. За цей час вона тричі змінила свій дизайн і майже втричі подешевшала відносно до долара. А веде свій рід гривня від прикрас, які вплітались у гриву коня. Термін «гривня» походить від слова «грива» (загривок, шия) і в добу середньовіччя означав обруч, який носили на шиї знатні особи не тільки на Русі, а й у Європі.

Слово «гривня» в значенні певної кількості монет вперше зустрічається в найдавнішому серед відомих літописів – «Повесть временных лет». В ньому говориться, що коли Олег прийшов з Півночі і почав князувати в Києві, то «установил варягам давать от Новгорода триста гривен в год, ради мира». Тобто ми можемо сказати, що вже в VII-IX століттях при здійсненні торгових операцій, сплаті данини гривня використовувалась в якості міри ваги та рахунку. В XI столітті з'являються перші гривні-монети встановленої форми і ваги (від 160 до 205 г), вони знаходились в обігу до XV століття. Сота частина давньоруської гривні називалась куна, тому що найдавнішим засобом розрахунку були шкурки куниці.

Існувало декілька видів гривні – київська, новгородська, чернігівська. Київські гривні виготовлялись із срібла у вигляді шестикутних злитків вагою 160 грамів, новгородські важили 204 г. і мали витягнуту форму, чернігівські гривні за вагою наближались до новгородських. Відомі також «татарські» гривні, якими Південна Русь сплачувала данину Золотій Орді. Монетні гривні унікальні – ніде, крім Русі, в якості грошової одиниці вони не використовувались. Ними нагороджували за добру службу, а на одну гривню, за словами українського історика Миколи Котляра, можна було придбати хутір на 5-7 дворів чи 20 корів, чи 10 коней.